

تحلیل کیفی تأثیر بازخوردهای توصیفی بر انگیزش یادگیری دانش‌آموزان دوره ابتدایی

۱. حدیث رضوانی: دانشکده مدیریت آموزشی، دانشگاه یزد، یزد، ایران
۲. امید موسوی یزدی*: دانشکده مدیریت آموزشی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

چکیده

این مطالعه به بررسی تأثیرات کیفی ارزشیابی‌های مستمر بر اعتماد به نفس تحصیلی دانش‌آموزان دبیرستانی در تهران پرداخته است. این پژوهش با استفاده از طراحی تحقیق کیفی و با بهره‌گیری از مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته، به جمع‌آوری داده‌های عمیق از ۲۳ دانش‌آموز دبیرستانی در تهران پرداخته است. شرکت‌کنندگان به روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند تا اطمینان حاصل شود که تجربه کافی با ارزشیابی‌های مستمر دارند. داده‌ها تا رسیدن به اشباع نظری جمع‌آوری شدند و سپس مصاحبه‌ها به صورت دقیق رونویسی و با استفاده از تحلیل محتوای استقرایی تجزیه و تحلیل شدند. کدهای اولیه استخراج شده و در نهایت در قالب کدهای محوری و مضامین اصلی گروه‌بندی شدند. تحلیل داده‌ها پنج مضمون اصلی را شناسایی کرد: تأثیرات مثبت ارزشیابی‌های مستمر، تأثیرات منفی، نقش معلمان، احساس موفقیت تحصیلی، و چالش‌های مرتبط با ارزشیابی‌های مستمر. تأثیرات مثبت شامل افزایش انگیزه و بهبود مهارت‌ها بود، در حالی که تأثیرات منفی به استرس و کاهش اعتماد به نفس اشاره داشت. نقش معلمان در ارائه بازخورد معنادار، در تقویت اعتماد به نفس دانش‌آموزان بسیار مهم بود. با این حال، چالش‌هایی مانند محدودیت زمانی و حجم کار نیز به عنوان عواملی که می‌توانند خودکارآمدی دانش‌آموزان را تضعیف کنند، شناسایی شدند. ارزشیابی‌های مستمر می‌توانند تأثیرات قابل توجهی بر اعتماد به نفس تحصیلی دانش‌آموزان داشته باشند، که این تأثیرات می‌تواند هم مثبت و هم منفی باشد. در حالی که این ارزشیابی‌ها می‌توانند با اجرای مؤثر انگیزه و یادگیری را تقویت کنند، اما ممکن است در صورت مدیریت نادرست، به استرس و کاهش اعتماد به نفس منجر شوند. معلمان نقش حیاتی در کاهش اثرات منفی با ارائه بازخورد سازنده و حمایتی دارند. این مطالعه بر لزوم اجرای متعادل ارزشیابی‌ها که نیازهای فردی دانش‌آموزان و رفاه روانی آن‌ها را در نظر می‌گیرد، تأکید دارد.

واژگان کلیدی: ارزشیابی مستمر، اعتماد به نفس تحصیلی، پژوهش کیفی، دانش‌آموزان دبیرستانی، تهران، استرس، بازخورد معلمان.

مقدمه

در آموزش و پرورش، بازخورد به عنوان یکی از ابزارهای اساسی در فرایند یادگیری و توسعه مهارت‌های دانش‌آموزان شناخته می‌شود. بازخورد نه تنها به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا عملکرد خود را ارزیابی و بهبود بخشند، بلکه نقش مهمی در انگیزش آن‌ها برای یادگیری بیشتر و مشارکت فعال‌تر در کلاس دارد. اهمیت بازخورد در تمامی سطوح آموزشی، از آموزش ابتدایی تا آموزش عالی، به طور گسترده‌ای مورد تأکید قرار گرفته است (Adarkwah, 2021). با توجه به این که بازخورد یکی از مهمترین ابزارهای ارزیابی و اصلاح رفتارهای آموزشی است، بررسی تأثیر آن بر انگیزش یادگیری دانش‌آموزان دوره ابتدایی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. بازخورد به اشکال مختلفی ارائه می‌شود که شامل بازخورد توصیفی، اصلاحی، و حمایتی است. بازخورد توصیفی به عنوان یکی از مؤثرترین اشکال بازخورد شناخته شده است که به دانش‌آموزان اطلاعات دقیقی در مورد نقاط قوت و ضعفشان ارائه می‌دهد و به آن‌ها کمک می‌کند تا مهارت‌های خود را بهبود بخشند (Noureen, 2013). مطالعات مختلف نشان داده‌اند که بازخورد توصیفی می‌تواند تأثیر قابل توجهی بر انگیزش یادگیری دانش‌آموزان داشته باشد و آن‌ها را به مشارکت فعال‌تر در فرایند یادگیری ترغیب کند (Ali, 2023; Anwar, Ahmed, & Ali, 2014).

یکی از جنبه‌های مهم بازخورد، نحوه ارائه آن توسط معلمان است. نحوه ارائه بازخورد می‌تواند به شدت بر پذیرش و تأثیر آن بر دانش‌آموزان تأثیر بگذارد. برای مثال، برخی مطالعات نشان داده‌اند که بازخورد مثبت و تشویق‌کننده می‌تواند انگیزش دانش‌آموزان را افزایش دهد و آن‌ها را به تلاش بیشتر وادار کند، در حالی که بازخورد منفی و انتقادی ممکن است اثر معکوسی داشته باشد و منجر به کاهش اعتماد به نفس و انگیزش شود (Bernard, Kman, & Khandelwal, 2011; Adarkwah, 2021). به همین دلیل، آموزش معلمان در ارائه بازخورد به صورت موثر و حمایتی یکی از اولویت‌های اساسی در توسعه حرفه‌ای آنان به شمار می‌رود (Boghdady & Alijani, 2017; Brouwers et al., 2018).

علاوه بر این، نوع و زمان‌بندی بازخورد نیز اهمیت بالایی دارد. بازخوردی که به صورت مداوم و در زمان مناسب ارائه شود، می‌تواند به بهبود تدریجی مهارت‌های دانش‌آموزان کمک کند (Bounds et al., 2013). در مقابل، بازخوردی که با تأخیر یا به صورت غیرمداوم ارائه شود، ممکن است تأثیر چندانی نداشته باشد (Bing-You et al., 2016). از این رو، ارائه بازخورد به صورت منظم و در بازه‌های زمانی کوتاه‌تر می‌تواند به دانش‌آموزان کمک کند تا سریع‌تر به نقاط ضعف خود پی ببرند و در جهت بهبود آن‌ها گام بردارند (Barton et al., 2016).

در زمینه آموزش ابتدایی، بازخورد توصیفی می‌تواند نقش مهمی در توسعه مهارت‌های بنیادین دانش‌آموزان ایفا کند. این نوع بازخورد به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا مفهوم اشتباهات خود را درک کرده و راه‌های اصلاح آن‌ها را بیاموزند. به علاوه، بازخورد توصیفی می‌تواند به تقویت ارتباط میان معلم و دانش‌آموز کمک کند و فضای یادگیری را مثبت و حمایت‌کننده‌تر کند (Aiello et al., 2021; Chervinska, 2023).

مطالعات نشان داده‌اند که دانش‌آموزان ابتدایی به بازخوردی نیاز دارند که به وضوح نشان دهد که چه کاری را به درستی انجام داده‌اند و کجا نیاز به بهبود دارند. این امر می‌تواند از طریق بازخورد توصیفی که با زبان ساده و قابل درک ارائه می‌شود، تحقق یابد (Alamsyah, Listia, & Mu'in, 2021). به طور خاص، بازخورد توصیفی می‌تواند به دانش‌آموزان کمک کند تا اعتماد به نفس بیشتری در مواجهه با چالش‌های آموزشی پیدا کنند و انگیزه آن‌ها برای یادگیری را افزایش دهد (Cornell, 2014; Fortunasari et al., 2021).

علاوه بر تأثیرات مثبت بازخورد توصیفی بر انگیزش و یادگیری، چالش‌هایی نیز در این زمینه وجود دارد. یکی از چالش‌های اصلی، زمان‌بر بودن ارائه بازخورد توصیفی است. معلمان اغلب با کمبود زمان مواجه هستند و نمی‌توانند به تمامی دانش‌آموزان بازخورد جامع و مفصل ارائه دهند (Algiraigri, 2014). از سوی دیگر، برخی معلمان ممکن است نیاز به آموزش بیشتری داشته باشند تا بتوانند بازخورد توصیفی را به درستی ارائه دهند و از تأثیرات مثبت آن بهره‌مند شوند (Buchanan et al., 2019; Molloy & Boud, 2013).

در نهایت، تحقیقات اخیر نشان داده‌اند که استفاده از فناوری‌های نوین می‌تواند به بهبود فرآیند ارائه بازخورد کمک کند. برای مثال، استفاده از ابزارهای دیجیتال برای ارائه بازخورد می‌تواند به کاهش زمان و افزایش دقت در ارائه بازخورد منجر شود (Jang et al., 2021; Johnson et al., 2018). همچنین، فناوری‌های آموزشی می‌توانند به معلمان کمک کنند تا بازخورد را به صورت شخصی‌سازی شده و مطابق با نیازهای هر دانش‌آموز ارائه دهند (Göker, Özaydın, & Tekedere, 2016; Hsu & Chang, 2023).

با توجه به اهمیت بازخورد توصیفی در افزایش انگیزش و بهبود یادگیری دانش‌آموزان ابتدایی، این پژوهش به بررسی تأثیرات آن بر انگیزش یادگیری دانش‌آموزان در دوره ابتدایی می‌پردازد. این مطالعه به منظور درک بهتر از نقش بازخورد توصیفی در فرآیند یادگیری دانش‌آموزان و شناسایی چالش‌ها و فرصت‌های موجود در این زمینه انجام شده است. نتایج این تحقیق می‌تواند به معلمان و سیاست‌گذاران آموزشی کمک کند تا راهکارهایی را برای بهبود ارائه بازخورد و افزایش انگیزش یادگیری در دانش‌آموزان تدوین کنند.

روش‌شناسی پژوهش

این مطالعه یک پژوهش کیفی است که با هدف بررسی تأثیر بازخوردهای توصیفی بر انگیزش یادگیری دانش‌آموزان دوره ابتدایی انجام شده است. برای این منظور، از روش پدیدارشناسی استفاده شده است. جامعه آماری این پژوهش، شامل معلمان و دانش‌آموزان دوره ابتدایی شهر تهران بود. با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند، ۱۹ نفر از معلمان و دانش‌آموزان به عنوان شرکت‌کنندگان این مطالعه انتخاب شدند. تعداد شرکت‌کنندگان با رسیدن به اشباع نظری تعیین شد؛ به این معنا که پس از مصاحبه با ۱۹ نفر، داده‌های جدیدی برای تحلیل استخراج نشد و اشباع نظری حاصل گردید. داده‌های این پژوهش از طریق مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته با شرکت‌کنندگان جمع‌آوری شد. مصاحبه‌ها به صورت فردی و با توجه به دستورالعمل‌های از پیش تعیین شده انجام

گرفت. سوالات مصاحبه به گونه‌ای طراحی شده بود که بازخوردهای توصیفی معلمان و تأثیر آن بر انگیزش یادگیری دانش‌آموزان را پوشش دهد. هر مصاحبه حدود ۳۰ تا ۴۵ دقیقه طول کشید و با رضایت کامل شرکت‌کنندگان ضبط و سپس به متن تبدیل شد. برای تحلیل داده‌های به‌دست‌آمده از مصاحبه‌ها، از روش تحلیل محتوای کیفی استفاده شد. ابتدا متن مصاحبه‌ها به دقت خوانده شد و مفاهیم و کدهای مرتبط با بازخوردهای توصیفی و انگیزش یادگیری استخراج گردید. سپس کدهای مشابه در دسته‌های مشترک قرار گرفتند و مضامین اصلی تحقیق شناسایی شدند. این فرآیند تحلیل با دقت و تکرارهای متعدد انجام شد تا به اشباع نظری دست یابیم و نتایج معتبر و قابل اطمینانی به دست آید.

یافته‌ها

در این پژوهش، ۱۹ نفر از معلمان و دانش‌آموزان دوره ابتدایی شهر تهران به عنوان شرکت‌کنندگان انتخاب شدند. از بین این شرکت‌کنندگان، ۷ نفر (۳۷ درصد) مرد و ۱۲ نفر (۶۳ درصد) زن بودند. میانگین سنی شرکت‌کنندگان ۳۲.۸ سال بود و تجربه کاری آن‌ها بین ۵ تا ۲۴ سال متغیر بود. ۷ نفر از شرکت‌کنندگان دانش‌آموزان و ۱۲ نفر دیگر معلمان بودند که تجربه‌های متفاوتی در ارتباط با بازخوردهای توصیفی داشتند.

در این بخش، یافته‌های حاصل از تحلیل داده‌ها ارائه می‌شود. بر اساس تحلیل محتوای کیفی مصاحبه‌ها، چندین مضمون اصلی شناسایی شد که هر کدام شامل کدهای محوری و کدهای باز مرتبط بود. در جدول زیر، مضامین اصلی به همراه کدهای محوری و کدهای باز مربوط به هر یک و همچنین کد شرکت‌کنندگانی که به این کدهای باز اشاره کرده‌اند، آمده است:

جدول ۱. نتایج کدگذاری کیفی داده‌های به دست آمده از مصاحبه

مضامین اصلی	کدهای محوری	کدهای باز مربوط به کدهای محوری	کد شرکت‌کنندگان
تأثیر بازخورد بر انگیزش	ارتقای اعتماد به نفس	بازخورد مثبت، تأیید عملکرد، تشویق پیشرفت	۱۱، ۱۴، ۱۸
تأثیر بازخورد بر عملکرد	افزایش علاقه به یادگیری	جذابیت محتوا، توجه به نقاط قوت، ایجاد انگیزه	۱۲، ۱۵، ۱۱۰
تأثیر بازخورد بر رفتار	بهبود عملکرد تحصیلی	تمرکز بر نقاط ضعف، رفع اشکالات، ارائه راهکار	۱۳، ۱۷، ۱۹، ۱۱۱
موانع اجرای بازخورد	افزایش مشارکت در کلاس	تشویق به مشارکت، تأکید بر اهمیت حضور در کلاس	۱۴، ۱۶، ۱۱۲
نقش بازخورد در توسعه فردی	تقویت ارتباطات اجتماعی	افزایش تعامل با همکلاسی‌ها، همکاری در گروه	۱۲، ۱۸، ۱۱۳
	کاهش اضطراب و استرس	ارائه بازخورد حمایتی، آرامش در موقعیت‌های بحرانی	۱۱، ۱۹، ۱۱۴
	کمبود زمان برای بازخورد	فشار زمانی، حجم کاری زیاد، محدودیت وقت	۱۵، ۱۷، ۱۱۵
	عدم آگاهی کافی معلمان	نیاز به آموزش معلمان، فقدان تجربه در بازخورد توصیفی	۱۳، ۱۱۰، ۱۱۶
	افزایش خودآگاهی	شناخت نقاط قوت و ضعف، توسعه مهارت‌های فردی	۱۶، ۱۱۱، ۱۱۷
	تشویق به خودارزیابی	ارزیابی عملکرد شخصی، بررسی پیشرفت‌های فردی	۱۴، ۱۱۲، ۱۱۸

بررسی داده‌های حاصل از مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته نشان داد که بازخوردهای توصیفی تأثیر مثبتی بر انگیزش یادگیری دانش‌آموزان دارد. شرکت‌کنندگان معتقد بودند که بازخوردهای مثبت و تشویق‌کننده به افزایش اعتماد به نفس و علاقه به یادگیری

منجر می‌شود. از طرفی، برخی از شرکت‌کنندگان به این موضوع اشاره کردند که بازخوردهای دقیق و سازنده می‌تواند به بهبود عملکرد تحصیلی و مشارکت بیشتر دانش‌آموزان در کلاس کمک کند.

در عین حال، موانعی نیز برای اجرای مؤثر بازخوردهای توصیفی وجود دارد، از جمله کمبود زمان و عدم آگاهی کافی معلمان. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که با توجه به تأثیرات مثبت بازخوردهای توصیفی، نیاز به آموزش معلمان در این زمینه وجود دارد تا بتوانند بازخوردهایی مؤثرتر و سازنده‌تر به دانش‌آموزان ارائه دهند.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش نشان داد که بازخوردهای توصیفی تأثیر مثبت و قابل توجهی بر انگیزش یادگیری دانش‌آموزان دوره ابتدایی دارد. این تأثیرات عمدتاً در ارتقای اعتماد به نفس، افزایش علاقه به یادگیری، بهبود عملکرد تحصیلی و تقویت ارتباطات اجتماعی مشاهده شد. همچنین، برخی موانع در اجرای بازخوردهای توصیفی از جمله کمبود زمان و عدم آگاهی کافی معلمان شناسایی شد که بر کیفیت و اثربخشی این نوع بازخوردها تأثیر می‌گذارد.

نتایج این مطالعه با یافته‌های پیشین در زمینه تأثیر بازخوردهای توصیفی بر یادگیری و انگیزش دانش‌آموزان همسو است. برای مثال، تحقیق Adarkwah (۲۰۲۱) نشان داد که بازخورد توصیفی می‌تواند به طور مستقیم بر انگیزش دانش‌آموزان تأثیر بگذارد و آن‌ها را به مشارکت فعال‌تر در فرآیند یادگیری ترغیب کند. این تحقیق همچنین تأکید می‌کند که بازخورد توصیفی با فراهم آوردن اطلاعات دقیق و سازنده به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا نقاط قوت و ضعف خود را بهتر بشناسند و در جهت بهبود آن‌ها گام بردارند. یکی از نتایج قابل توجه این مطالعه، تأثیر بازخوردهای توصیفی بر افزایش اعتماد به نفس دانش‌آموزان بود. این یافته با نتایج تحقیق Brouwers et al (۲۰۱۸) همخوانی دارد که نشان داد بازخوردهای مثبت و تشویق‌کننده می‌تواند نقش مهمی در تقویت اعتماد به نفس دانش‌آموزان ایفا کند. اعتماد به نفس یکی از عوامل کلیدی در موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان است و بازخورد توصیفی با تأکید بر نقاط قوت و ارائه راهکارهای بهبود، به تقویت این اعتماد به نفس کمک می‌کند.

علاوه بر این، نتایج این مطالعه نشان داد که بازخوردهای توصیفی می‌تواند علاقه دانش‌آموزان به یادگیری را افزایش دهد. این یافته نیز با تحقیق Bernard, Kman, & Khandelwal (۲۰۱۱) مطابقت دارد که در آن تأکید شده است بازخورد توصیفی می‌تواند با ایجاد احساس موفقیت و پیشرفت در دانش‌آموزان، انگیزه آن‌ها برای ادامه یادگیری را افزایش دهد. علاوه بر این، تحقیق Bounds et al (۲۰۱۳) نشان داده است که بازخورد منظم و به موقع می‌تواند به بهبود عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان کمک کند. این موضوع در مطالعه حاضر نیز تأیید شده است، به طوری که دانش‌آموزانی که بازخوردهای توصیفی دریافت کردند، عملکرد بهتری در کلاس داشتند.

در این مطالعه همچنین نشان داده شد که بازخوردهای توصیفی می‌تواند به تقویت ارتباطات اجتماعی دانش‌آموزان کمک کند. این یافته با نتایج تحقیق Barton et al (۲۰۱۶) همخوانی دارد که در آن به نقش بازخورد در بهبود تعاملات اجتماعی و همکاری میان دانش‌آموزان اشاره شده است. بر اساس این تحقیق، بازخوردهای توصیفی می‌تواند دانش‌آموزان را به همکاری با یکدیگر و تعاملات مثبت ترغیب کند که در نهایت به بهبود تجربه یادگیری آنان منجر می‌شود.

اما این پژوهش به برخی موانع و چالش‌های موجود در اجرای بازخوردهای توصیفی نیز پرداخته است. یکی از این چالش‌ها کمبود زمان معلمان برای ارائه بازخورد جامع و مفصل به دانش‌آموزان بود. این یافته با تحقیق Algiraigri (۲۰۱۴) همسو است که در آن بیان شده است معلمان اغلب با فشار زمانی روبرو هستند و این مسئله می‌تواند بر کیفیت بازخوردهای ارائه شده تأثیر منفی بگذارد. علاوه بر این، تحقیق Molloy & Boud (۲۰۱۳) نشان داده است که عدم آگاهی کافی معلمان در مورد اصول و فنون بازخورد توصیفی می‌تواند به کاهش اثربخشی این بازخوردها منجر شود. این یافته نیز در مطالعه حاضر تأیید شده است، به طوری که معلمان نیاز به آموزش‌های بیشتر در زمینه ارائه بازخورد توصیفی داشتند.

یکی از محدودیت‌های اصلی این پژوهش، استفاده از نمونه کوچکی از معلمان و دانش‌آموزان در یک منطقه جغرافیایی خاص (تهران) بود. این مسئله می‌تواند تعمیم‌پذیری نتایج را به دیگر مناطق و جمعیت‌ها محدود کند. همچنین، پژوهش حاضر از روش کیفی استفاده کرده است که به عمق فهم مفاهیم کمک می‌کند، اما ممکن است نتایج قابل تعمیم به جمعیت‌های بزرگتر نباشد. یکی دیگر از محدودیت‌های این پژوهش، تکیه بر داده‌های خوداظهاری شرکت‌کنندگان در مصاحبه‌ها بود که ممکن است با *biases*های شخصی همراه باشد.

با توجه به محدودیت‌های ذکر شده، پیشنهاد می‌شود که در تحقیقات آینده نمونه‌های بزرگ‌تر و متنوع‌تری از دانش‌آموزان و معلمان مورد بررسی قرار گیرد تا نتایج به دست آمده قابلیت تعمیم بیشتری داشته باشد. همچنین، استفاده از روش‌های ترکیبی (کیفی و کمی) می‌تواند به درک بهتر و جامع‌تری از تأثیر بازخوردهای توصیفی بر انگیزش و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان منجر شود. علاوه بر این، بررسی تأثیر بازخوردهای توصیفی در سطوح مختلف تحصیلی (ابتدایی، متوسطه و عالی) و در زمینه‌های مختلف آموزشی (مثلاً علوم انسانی و علوم تجربی) می‌تواند به گسترش دانش در این حوزه کمک کند.

با توجه به نتایج این پژوهش، پیشنهاد می‌شود که معلمان به ارائه بازخوردهای توصیفی به عنوان یک ابزار مؤثر برای افزایش انگیزش و بهبود عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان توجه بیشتری داشته باشند. به منظور افزایش کیفیت و اثربخشی بازخوردها، معلمان باید آموزش‌های لازم را در زمینه اصول و فنون ارائه بازخورد دریافت کنند. همچنین، پیشنهاد می‌شود که مدارس و مراکز آموزشی زمان کافی برای ارائه بازخوردهای جامع و مفصل به معلمان اختصاص دهند. به کارگیری فناوری‌های نوین نیز می‌تواند به تسهیل فرآیند ارائه بازخورد کمک کرده و به افزایش دقت و کیفیت آن منجر شود. با انجام این اقدامات، می‌توان به بهبود تجربه یادگیری دانش‌آموزان و افزایش انگیزش آن‌ها در مسیر یادگیری کمک کرد.

منابع

- Adarkwah, M. (2021). The power of assessment feedback in teaching and learning: a narrative review and synthesis of the literature. *SN Social Sciences*, 1(3). <https://doi.org/10.1007/s43545-021-00086-w>
- Aiello, S., Aguayo, C., Wilkinson, N., & Govender, K. (2021). Developing culturally responsive practice using mixed reality (XR) simulation in paramedicine education. *Pacific Journal of Technology Enhanced Learning*, 3(1), 15-16. <https://doi.org/10.24135/pjtel.v3i1.89>
- Alamsyah, H., Listia, R., & Mu'in, F. (2021). Types of feedback used by the students in intermediate writing class. *Lingua Scientia Jurnal Bahasa*, 13(1), 103-123. <https://doi.org/10.21274/lj.2021.13.1.103-123>
- Algiraigri, A. (2014). Ten tips for receiving feedback effectively in clinical practice. *Medical Education Online*, 19(1), 25141. <https://doi.org/10.3402/meo.v19.25141>
- Ali, H. (2023). Students' views of teacher's feedback in L2 writing class. *Dialectical Literature and Educational Journal*, 8(2), 58-62. <https://doi.org/10.51714/dlejpancasakti.v8i2.99.pp.58-62>
- Bernard, A., Kman, N., & Khandelwal, S. (2011). Feedback in the emergency medicine clerkship. *Western Journal of Emergency Medicine*, 12(4), 537-542. <https://doi.org/10.5811/westjem.2010.9.2014>
- Barton, K., Schofield, S., McAleer, S., & Ajjawi, R. (2016). Translating evidence-based guidelines to improve feedback practices: the interact case study. *BMC Medical Education*, 16(1). <https://doi.org/10.1186/s12909-016-0562-z>
- Bing-You, R., Kruthoff, C., Fritsch, S., Trowbridge, R., & Blondeau, W. (2016). A pilot study of clerkship students' perceptions of feedback related to their self-reflection capabilities. *Mededpublish*, 5, 151. <https://doi.org/10.15694/mep.2016.000151>
- Boghdady, M. & Alijani, A. (2017). Feedback in surgical education. *The Surgeon*, 15(2), 99-103. <https://doi.org/10.1016/j.surge.2016.06.006>
- Bounds, R., Bush, C., Aghera, A., Rodríguez, N., Stansfield, R., & Santen, S. (2013). Emergency medicine residents' self-assessments play a critical role when receiving feedback. *Academic Emergency Medicine*, 20(10), 1055-1061. <https://doi.org/10.1111/acem.12231>

Brouwers, M., Weel, C., Laan, R., & Weel-Baumgarten, E. (2018). Training undergraduates skills in breaking bad news: how students value educators' feedback. *Journal of Cancer Education*, 34(6), 1103-1106. <https://doi.org/10.1007/s13187-019-1415-8>

Buchanan, M., Summerlin-Long, S., DiBiase, L., Sickbert-Bennett, E., & Weber, D. (2019). The compliance coach: a bedside observer, auditor, and educator as part of an infection prevention department's team approach for improving central line care and reducing central line-associated bloodstream infection risk. *American Journal of Infection Control*, 47(1), 109-111. <https://doi.org/10.1016/j.ajic.2018.06.005>

Molloy, E., & Boud, D. (2013). Feedback models for learning, teaching and performance. In D. Boud & E. Molloy (Eds.), *Feedback in higher and professional education* (pp. 413-424). Routledge. https://doi.org/10.1007/979-1-4614-3185-5_33

Noureen, G. (2013). Effect of descriptive feedback and corrective feedback on academic achievement of VII graders in mathematics. *Pakistan Journal of Education*, 30(2). <https://doi.org/10.30971/pje.v30i2.88>

A Qualitative Analysis of the Impact of Descriptive Feedback on the Learning Motivation of Elementary Students

1. Hadis Rezvani: Department of Educational Management, University of Yazd, Yazd, Iran
2. Omid Mousavi Yazdi*: Department of Educational Management, University of Yazd, Yazd, Iran

Abstract

This study aimed to qualitatively analyze the impact of descriptive feedback on the learning motivation of elementary school students. The objective was to explore how descriptive feedback influences students' confidence, interest in learning, academic performance, and social interactions, as well as to identify the challenges teachers face in implementing this feedback effectively. A qualitative research design was employed, utilizing semi-structured interviews to gather data from 19 participants, including teachers and students from elementary schools in Tehran. Participants were selected through purposive sampling, and the number of interviews was determined by theoretical saturation. The data collected were analyzed using qualitative content analysis to identify core themes and categories related to the influence of descriptive feedback. The analysis revealed that descriptive feedback significantly enhances students' learning motivation by boosting their confidence, increasing their interest in learning, improving academic performance, and fostering better social interactions. However, challenges such as limited time for providing detailed feedback and insufficient teacher training were identified as barriers to the effective implementation of descriptive feedback. Descriptive feedback is a powerful tool in enhancing the learning motivation of elementary students. It positively impacts students' confidence, academic performance, and social skills. However, for descriptive feedback to be most effective, teachers require adequate training and sufficient time to provide detailed and meaningful feedback. Addressing these challenges can further optimize the benefits of descriptive feedback in the educational process.

Keywords: Descriptive feedback, learning motivation, elementary education, qualitative research, teacher training, student performance.
